

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Gordilă Nicolae

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Briceac Andrei în numele lui Gojan Maxim, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 februarie 2016,

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.12.2015 - 02.02.2016;

2. instanța de recurs: 04.03.2016 – 30.03.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Avocatul Briceac Andrei în numele lui Gojan Maxim, la data de 18 decembrie 2015, a înaintat plîngere la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, în baza prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului în Procuratura sect. Botanica mun. Chișinău din 10 decembrie 2015 privind refuzul scoaterii de sub urmărire penală a cet. M. Gojan din lipsa elementelor infracțiunii și obligarea procurorului de a lichida încălcările depistate.

2. Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 februarie 2016, plîngerea avocatului A. Briceac în numele lui M. Gojan, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a menționat că, procurorul constatînd că în privința cet. M. Gojan există probe rezonabile pentru a-l învinui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 248 alin. (5) Cod penal, a emis ordonanța în cauză în baza normelor procesual-penale în vigoare și conform propriei convingeri bazate pe libera apreciere a probelor.

Totodată, instanța de judecată a menționat că, conform pct. 5.3. din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM nr. 7 din 04.07.2005 - „Nu sînt pasibile de a fi atacate, de regulă, hotărîrea privind pornirea urmăririi penale, ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît, învinuit. Aceste acte procedurale fiind niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale și, însăși, pornirea urmăririi penale, recunoașterea persoanei în calitate de bănuît, punerea persoanei sub învinuire, nu afectează prin sine careva drepturi sau libertăți constituționale. Acestea fiind măsuri procedurale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au ca scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitate. Prin urmare, actul ce se solicită de a fi anulat, este un act procesual ce nu este pasibil de a fi contestat”.

3. Încheierea menționată, este atacată cu recurs în anulare de către avocatul A. Briceac în numele lui M. Gojan prin care solicită casarea acesteia ca fiind ilegală, anularea ordonanței procurorului privind refuzul scoaterii de sub urmărire penală a cet. M. Gojan din lipsa elementelor infracțiunii și obligarea procurorului de a lichida încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului.

În motivarea recursului său, a invocat că nu este de acord cu încheierea contestată, considerînd-o ilegală și neîntemeiată, deoarece aceasta contravine jurisprudenței Curții Constituționale, și anume punerea persoanei sub învinuire afectează drepturile și libertățile constituționale ale persoanei, iar acest fapt acordă persoanei dreptul de a contesta acțiunile arbitrare ale organului de urmărire penală.

Discreția de care beneficiază organul de urmărire penală în momentul înaintării învinuirii urmează a fi coroborată cu necesitatea protejării echilibrului echitabil dintre cele două sarcini mari ale procesului penal: stabilirea adevărului și exercitarea unei justiții veritabile. Instanțele judecătorești și organele de urmărire penală, care aplică normele procesual penale, sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

În momentul în care învinuitul pune în discuție chestiuni fundamentale referitoare la calificarea incorectă a faptei imputate și interpretarea extensivă și defavorabilă a legii - el trebuie să beneficieze de posibilitatea de a verifica respectarea echilibrului și de a cere în caz de necesitate corectarea erorilor și anularea actelor procesuale ilegale.

4. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, la Curtea Supremă de Justiție poate fi declarat recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Totodată, prevederile art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, prevederile legale menționate mai sus prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Prevederile legale enunțate atestă că, celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 Cod de procedură penală (cu excepția celor prevăzute la alin. (6) al normei vizate), au un singur grad de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că „*orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale*”. Deci, statul este obligat să asigure o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Astfel, statul a asigurat acest drept prin controlul efectuat în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure claritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit dispozițiilor art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal conchide că, recursul de pe rol, este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, prin care nu a fost soluționat fondul unei cauze penale și fără suport legal pentru a fi atacat cu recurs în anulare, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Briceac Andrei în numele lui Gojan Maxim, împotriva încheierii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 februarie 2016, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de **30 martie 2016**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana